

1988.10.26.

- 12 -

Rádiófigyelő
Szolgálati használatra

Pálinkás Róbert október 23-ról

SZER
München, 1988. október 26.
Világhíradó

Már többször is elmondtuk: október 23-ikán, tehát múlt vasárnap több ezer rendőr állt bevetésre készen. A hatalom a maga módján emlékezett meg a forradalom évfordulójáról. Erről szól egy budapesti beszámoló. A sértett: Pálinkás Róbert.

- Pálinkás Róbert, te egyike voltál annak az öt személynek, akit október 23-ikán a rendőrség - ahogy a közlemény megállapította -, előállítottak. El tudnád mondani, hogy miért történt ez?

- Így most utólag már tudom rekonstruálni az eseményeket, akkor nem értettem semmit sem. Tudniillik, néhány barátommal sétáltam a Váci utcában, köztük volt az egyik Beszélő szerkesztő, Inconnu Csoport tagjai, egy-két 1956-os özvegy, illetve egy-két 1956-os. És ahogy sétáltunk a Váci utcában, nálam volt egy koszorú, amit szerettem volna valamelyik emlékműre lerakni, ami egy kis mirtuszkoszorú volt és piros-fehér-zöld szalag volt köré csavarva, piros, fehér, zöld virágok voltak rajta. Ezt tartottam a fejem fölé magasan, és egyszer csak jött velünk szembe 30 motorosrendőr, akik (...) és elkezdtek bennünket igazoltatni.

Odaadtam nekik a személyi igazolványomat, (...) mert ez kötelesség, és Pákh bácsi pedig felállt egy padra, és egy rövid beszédet mondott az 1956-os eseményekről, nem felejtve el a moszkvai birodalom fontosságát az ügyben. Egyszer csak látom, hogy viszik el a Pákhot a rendőrök. És akkor én szóltam a többieknek, mindenki (...)

Mindenki ott állt és akkor én mondtam nekik, hogy kedves barátaim, ez az ember, akit most elvisznek itt, 1956 után 12 évre ítélték, de azt gondolom, hogy mi ne hagyjuk magunkat megkísérteni és megtevesztetni, hanem folytassuk a sétánkat.

És be sem tudtam fejezni azt a mondatot, hogy folytassuk a sétánkat, mert abban a pillanatban, ahogy a "folytassuk" kimondtam, már vittek is a rendőrök. És akkor a koszorút, hála istennek, sikerült odadobnom egy barátomnak, és utána beültettek egy buszba a rendőrök, és beszállítottak a Szalay utcai kapitányságra.

- És milyen stílusban beszéltek veled, hogyan bántak veled, durvák voltak?

1988.10.27.

- 13 -

Rádiófigyelő
Szolgálati használatra

- Durvák voltak, látszott rajtuk, hogy március 15-ikét el tudják fogadni nemzeti ünnepnek, de október 23-ikát ilyen személyes félelemként élik át. Tehát ők borzalmasan fel voltak heccelve ellenünk.

- És hogy történt bent a rendőrségen?

- Bent a rendőrkapitányságon megállítottak bennünket az ajtó mellett, és ott állt mellettünk négy rendőr. Láttam, hogy hatalmas nagy sürgés-forgás van a kapitányságon, ilyen százas munkásőrosztagok ott üdögéltek felfegyverezve, látszott, hogy készültek, vagy hogy féltek valamitől. De azt mondták, hogy akkor gyerünk, előre! És felvittek egy ilyen 2x2 négyzetméteres cellába, amiben sem szék, sem asztal, sem ágy nem volt, hanem csak egy 20 centiméter széles pad.

Oda belöktek, és ott tartottak délután három óráig. Körülbelül fél egykor vihettek el engem. És három órakor levittek egy kihallgató szobába, ahol azt mondták, hogy meghallgatási jegyzőkönyvet kívánnak felvenni. Azt mondtam, hogy ha meghallgatási jegyzőkönyv, akkor kezdjük azzal, hogy tiltakozom az ellen, hogy a békés vasárnapi sétámon a rendőrök megrohantak és erőszakkal elhurcoltak, és elszállítanak egy rendőrkapitányságra. Ez számomra érthetetlen.

Azt mondták, hogy honnan került a zsebembe az 500 darab röplap, magyar fordításban kibocsátott egy röplapot, egy ilyen magyar-lengyel nyelvű röplapot, amit osztogattunk. Mondtam, hogy ez a zsebembe került, és hogy semmiféle kérdésre nem vagyok hajlandó válaszolni.

Erre odajött egy állambiztonságos tiszt, aki azt mondta, hogy én egy roppant gerinctelen és tisztességtelen ember vagyok, mert ő tisztességesen kérdezett, erre én válaszoljak rá tisztességesen. Akkor én mondtam, hogy amennyiben így fogjuk fel egymást, hogy ők nem tudják, hogy én ki vagyok, illetve persze hogy tudják, de nem hajlandók azt elfogadni, akkor nem vagyok hajlandó semmiféle kérdésre válaszolni, ezt írják bele a jegyzőkönyvbe.

Van egy roppant kellemes esemény, mert én tiltakoztam mindenféle jegyzőkönyvi vallomás ellen, és közben hallottam, hogy a másik szobában a Tibor bácsi a gyalázatos moszkvai birodalomról, KGB-ügynökökről és a magyar hazaáruló kommunistákról beszél. Valami másfél órán keresztül diktált egy jegyzőkönyvet gépbe, és hallottam, hogy a titkárnő nem győzte gépelni a Tibi bácsi manifesztjét.

1988.10.27.

- 14 -

Rádiófigyelő
Szolgálati használatra

Akkor visszavittek a cellámba, és nyolc órakor hallottam, hogy a szemben lévő cellából a Tibi bácsit engedik kifelé. Illetve mondja, hogy vegye át (...). Mindent elszedtek tőlünk. És akkor hallottam, hogy kiengedik nyolc órakor, utána engem is lekísértek, miközben jöttem itt ebbe a Münnich Ferenc utcai lakásba, végig jött mellettem egy AJ-s kocsi, (...) hogy én hova megyek.

- Gondolod, hogy indítanak eljárást ellened?

- Azt gondolnám, hogy nem, mert nincs ellenem semmiféle, szóval én tényleg utcai járókező voltam. Nem tudnak mondani semmit sem. Tüntetés nem volt, békés járókezők voltunk. Nem tudnak mit kitalálni, nem tudnak olyan pert indítani, vagy bármiféle eljárást, ami ellenem szólna. Nincs meg rá a lehetőségük.

Itt a tüntetők csak rendőrök voltak, akik százasával, kétszázasával álltak az utcán. +++

hg/sp

--